

Jüri Gümnaasium
Põhikooli õppekava
Lisa 7 Õpioskused

Õpioskused

Õpioskuste arengu tabeli alusmaterjaliks on Eve Kikas materjalid <http://www.curriculum.ut.ee>.

Õpioskuste liigid	Õpioskuste areng			
	Tavamõtlemine – I kooliastme algus	Üleminek teadusmõtlemisele – I kooliastme lõpp	Teadusmõtlemine – II kooliaste	Üleminek süsteemmõtlemisele – III kooliaste
Õppimiseks häälestamine				
Tingimuste loomine õppimiseks	Õpilane suudab tuttavas olukorras oma tegevust lühiajaliselt kavandada.	Õpilane suudab korduvas olukorras oma töökeskkonda struktureerida, uude olukorras vajab abi. Õpilane vajab abi aja planeerimisel, õppimise eesmärkide püstitamisel, strateegiate valikul, materjalide otsimisel.	Õpilane suudab sobilikku õppekeskkonda luua, püstitada konkreetseid eesmärke, hinnata eesmärkide saavutatust, osaliselt otsida teemakohast lisamaterjali, suudab kavandada aega.	Õpilane vajab abi strateegiate valikul ja nende efektiivsuse hindamisel.
Motivatsiooni loomine ja hoidmine	Sisemotivatsioon uusi asju õppida on kõrge, kuid õpilane tüdineb kiiresti. Õpilane ei teadvusta õppimist kui eraldi protsessi.	Sisemotivatsioon uut õppida on kõrge, kuid õpilane tüdineb kiiresti, kui ülesanne on raske ja igav. Oluline on õppija huvi äratamine igal konkreetsel juhul, vajalik ka väline motiveerimine. Õpilane ei teadvusta õppimist kui eraldi protsessi.	Seesmine õpimotivatsioon langeb, sest õpilane ei oska koolis õpitavat seostada tavaeluga. Õpilane vajab välist motiveerimist.	Õpilane vajab abi teadusliku ja tavaelufääri seostamisel. Oluline on seostada õpitavat tavaelukogemustega.
Sobiva emotsionaalse seisundi (mitte liiga ärev, mitte üllirahulik) loomine ja säilitamine	Õpilane ei kontrolli oma emotsioone väljendavat käitumist.	Kuna õpilane veel ei kontrolli oma emotsionaalset seisundit, on õpetaja rolli väga tähtis: rahuliku õhkkonna loomine, ärevate õpilaste rahustamine, julgustamine, grupis töötamise jälgimine jne. Oluline on suunata õpilast jälgima oma välist käitumist.	Õpilane suudab teatud määral oma emotsionaalset seisundit jälgida ja mingil määral muuta. Õpilasel on raske oma ja teiste emotsionaalset seisundit hinnata.	Õpetajal endiselt oluline roll emotsionaalse õhkkonna loomisel.
Õpitava vastuvõtmine ja kodeerimine				
Õpitavaga seotud olemasolevate teadmiste ja seoste aktiveerimine	Õpilane seostab õpitava oma tavakogemusega.	Õpilane seostab õpitava oma tavakogemusega, ei teadvusta, mis antud kontekstis oluline. Vajab abi kontekstis	Õpilane mõtestab õpitavat kitsalt toetudes oma tavakogemusele, ei teadvusta õpitavat laiemas kontekstis.	Õpilane vajab abi õpitava kontekstis oluliste teadmiste aktiveerimisel. Õpilane ei suuda teadvustada õpitava

Jüri Gümnaasium
Põhikooli õppekava
Lisa 7 Õpioskused

		oluliste teadmiste aktiveerimisel.		laiemat konteksti ja erinevaid seoseid.
Olulise ebaolulise eristamine, tähelepanu fokuseerimine ja	Õpilane peab oluliseks tajutavaid ja tema kogemusega seotud omadusi, näitajaid.	Õpilasele on vaja rõhutada olulist ning rääkida ka sellest, mis antud kontekstis väheoluline.	Õpilane suudab eristada olulist ja ebaolulist ühes teadmiste süsteemis, kuid raskusi on võrdlemise ja seostamisega.	Õpilane vajab endiselt abi olulise ja ebaolulise info eristamisel, vastasel korral on oht väärmõistete tekkeks.
Õpitava salvestamine				
Mehaaniline kordamine	Õpilane ei teadvusta, kuidas meelde jätab: kordab õpitavat mänguliselt, mitte teadlikult.	Õpilane vajab abi ka lihtsaima strateegia rakendamisel. Mehaaniliselt võib korrata ka kirjalikult.	Õpilane kasutab mehaanilist kordamist, ei teadvusta selle strateegia piiratust.	Oluline juhtida õpilaste tähelepanu selle strateegia võimalustele: millal efektiivne, miks piiratud.
Kordamine (kontsentreerudes ja pöörates tähelepanu olulisele, seostades eelnevate teadmiste ja kogemustega)	Õpilane pöörab tähelepanu tajutavatele ja kogemuslikult olulistele omadustele. Õpilane ei teadvusta mäluvõtteid.	Oluline on õpetada, millele pöörata tähelepanu ja miks. Õpetada välise käitumise võtteid, kuidas materjali efektiivsemalt korrata: olulistele kohtadele jooned alla, märkmete tegemine. Aidata õpilasel seostada õpitavat tavaelust tuntuga ja uues materjalis eneses: jutustamine oma sõnadega, küsimuste esitamine ja nende vastamine, näidete toomine.	Õpilane suudab eritada olulist ja ebaolulist ühes teadmiste süsteemis. Raskusi on võrdlemise ja seostamisega. Seetõttu on õpilasel raskusi olulise eristamisel uudes materjalis. Õpilane ei suuda erinevaid strateegiaid võrrelda, hinnata nende efektiivsust, valida parimaid.	Õpilastele võiks õpetada, kuidas materjali nii korrata, et see oleks efektiivne: oluliste kohtade märkimine, märkmete tegemine, ümbersõnastamine, kokkuvõtete tegemine, analoogiate loomine, küsimuste esitamine, küsimustele vastamine, kirjeldamine, võrdlemine, näidete toomine, skeemide, jooniste, tabelite loomine, värvide kasutamine.
Süsteemiseerimine, organiseerimine	Õpilane süstematiseerib teadmisi (nii olemasolevaid kui ka uusi) tajutava, kogemusliku alusel.	Õpilane süstematiseerib teadmisi tavasüsteemis. Näidata teistsuguse süstematiseerimise võimalusi, näiteks kataloogi loomine.	Õpilane suudab süstematiseerida teadmisi nii tava- kui ka teaduslikul alusel. Õpilane on raskustes kahe süsteemi võrdlemisel ja nende vaheliste seoste loomisel.	Vajalik on aidata õpilasi teadmiste osadeks jaotamisel, osadevaheliste seoste loomisel. Toetavana sobivad diagrammid, mudelid.
Õpitu säilitamine				
Praktiseerimine (korduv kasutamine)	Õpilane kasutab õpitut korduvalt – kuni see teda huvitab.	Anda õpilasele aega õpitavat praktiseerida, vajadusel motiveerida – õpilane ei teadvusta praktiseerimise vajadust.		
Varemõpitu kordamine ja uutesse seostesse asetamine	Õpilane kordab nii uut kui ka olemasolevat mängulistes situatsioonides ja nii kaua, kui see teda huvitab.	Uue materjali õppimisel, korratakse ka olemasolevat, luuakse seosed.	Õpilane suudab olemasolevat korrata uutes seostes, kuid ei teadvusta seda protsessi.	Õpilaste tähelepanu tuleb juhtida kordamise vajalikkusele.

Jüri Gümnaasium
Põhikooli õppekava
Lisa 7 Õpioskused

Õpitu kättesaamine ja kasutamine				
Varasemalt õpitu meenutamine ja kasutamine õpitu kontekstis	Õpilane meenutab ja kasutab õpitud teadmisi tuttavas kontekstis tuttavate ülesannete lahendamisel. Teadmisi on lihtsam meenutada ja adekvaatselt kasutada keskkonnas ja ülesannetes, kus neid õpiti. Õpetaja peab konteksti teadvustama.			Õpilaste tähelepanu tuleb juhtida sellisele teadmiste kasutamise piiratusel. Õpetada erinevaid meenutamise strateegiaid.
Õpitu kasutamine uudsete ülesannete lahendamisel, uudes valdkonnas	Õpilane toetub tavakogemusele. Vähegi teistsuguse ülesande korral ei näe seoseid eelnevaga. Eelkõige valib uue ülesande lahendamisviisi mälust, toetudes välisele sarnasusele.	Õpilane vajab abi õpitu kasutamisel uues kontekstis.	Õpilane suudab osaliselt õpitut üle kanda sama valdkonna ülesannete lahendamisele. Õpilane on raskustes seoste loomisega teise valdkonda.	Õpilast tuleb suunata hindama lahenduskäikude efektiivsust.